

RESSÒ DE LA PARAULA

La por

Entre els obstacles que hem de superar per a dur a terme la gran tasca de reconstruir la convivència, l'economia, la cultura, després de la pandèmia o sortint-ne simultàniament, és la por.

Hi ha una por que resulta útil per a molta gent. És coneguda l'expressió en boca de pagesos experimentats: «La por guarda la vinya!». Sincerament creiem que no podríem viure en societat si la por no entrés a formar part de la vida quotidiana. ¿Què detindria a un violent, un aprofitat, un opressor sense escrúpols, un malversador, un mentider... si no existís la por a una sanció? ¿Compliríem les normes de trànsit si no tinguéssim por de la multa? Som així de fràgils. Els governs dictatorials i totalitaris ho saben molt bé.

Una altra cosa és la por patològica, que paralitza i anul·la la llibertat creadora, l'embranchada necessària per a viure. Llavors se solen oferir dues vies per a superar la por: convèncer-se que l'amenaça no és poderosa o adquirir consciència de poder, guanyar seguretat en un mateix, en els recursos de poder que

es té a l'abast. Encara que aquesta pandèmia ha tirat per terra moltes seguretats d'aquest mena i sembla que sostenien una falsa estabilitat...

La por entra de vegades en l'experiència religiosa, quan es tracta amb una imatge d'un déu més temut que estimat. Això no és cristià. Si algun cop determinades tendències, malalties, fins i tot mal intencionades, han utilitzat la por, barrejant-la amb l'experiència religiosa cristiana, han traït i abusat de la fe a la qual ens crida Jesucrist. Una de les esclavituds de les quals ens ha alliberat Jesucrist és la de la por. «Què podrà apartar-nos de l'amor de Crist?» (Rm 8,35ss.).

Ens agradaria saber quantes vegades Jahvè s'acosta a algun ele-

git (com ara, un profeta; o la Mare de Déu) i el saluda amb l'expressió «no tinguis por» i quantes vegades diu el mateix a deixebles abans i després de la Resurrecció, «no tingueu por, soc jo».

Més encara, l'autor de la Carta als Hebreus assenyalava com la característica distintiva de la Nova Aliança inaugurada per Crist el fet que Déu no s'hi revela com

al Sinaí, amb foc ardent, fosc, huracà, etc. i amenaces de mort a qui toqués la muntanya... (cf. Hb 12,18-26), només una brisa suau pot denotar la presència de Jahvè. I a la Primera Carta de Sant Joan se'ns diu: «On hi ha amor no hi ha por, ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por. La por i el càstig van junts; per això només

té por el qui no estima Déu plenament» (1Jn 4,18).

Certament existeix la virtut del «temor de Déu». És un dels dons de l'Esperit Sant. I molt important, ben cert. La virtut del temor de Déu és aquella actitud i vida de saber situar-se davant del Déu, Pare de Jesucrist i nostre, que ens permet d'evitar «posar Déu al nostre servei», com si fos el pare paternalista i consentidor que sembla ser el servent del seu fill tirà; o evitar «projectar sobre Ell les nostres idees». Per contra, el temor de Déu ens diu que som nosaltres els qui hem d'escollir-lo, fer el que ens demana per al nostre bé.

L'oració paradigmàtica que ens va ensenyar Jesucrist, el Pàter Noster, és la màxima expressió de l'amor-temor de Déu. És l'oració dels fills lliures, enfront de l'oració dels esclaus sotmesos a la por.

És aquesta llibertat en el fons i en l'horitzó la que ens permet viure cada dia sense por a res ni a ningú. És un do immens que hem de demanar a l'Esperit.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Molt més

Els darrers temps se'ns ha fet familiar la por. Moltes persones del nostre entorn, potser nosaltres mateixos hem tingut por. Aquest sentiment que es desvetlla quan intuïm un perill i ens fa viure en el neguit i la incertesa. És l'angoixa que ens crea una situació de risc real o solament imaginada.

Tanmateix, en l'esperit ressona una veu molt més potent: la vida ens ofereix «molt més». En qualsevol situació ens cal cercar i trobar aquest «molt més» que ens ofereix la vida.

Més feridora és la por que ens fa el mal que ens pot venir de les altres persones: dels qui malparlen de nosaltres, dels qui injurien, dels que posen entrebancs en el camí o no accepten el nostre missatge. Això ens provoca neguit i temor.

Davant la fosca de la por, durant la primavera de la Pasqua que hem viscut en el confinament, els textos de la litúrgia ens han repetit aquesta consigna: «no tingueu por». Ho digueren els àngels a les dones en el sepulcre davant la por a la mort. Ho digué Jesús als apòstols, tancats en el cenacle per por als jueus. Paraules d'esperança, d'amor i de seny per vèncer la nit de la mort.

Avui, quan arriba el temps d'estiu, tornem a llegir a l'Evangeli aquesta consigna de Jesús: «no tingueu por dels homes». Ho repeteix tres vegades i afegeix el motiu per vèncer el neguit: «vosaltres valeu **molt més**».

Aquesta és la consigna: el valor de la vida és «molt més» que els neguits dels mals físics. La força de la fe és «molt més» que el trencament del pecat.

Ens ho diu Jesucrist que va recórrer el camí que, passant per la fosca del divendres sant al Calvari, esclatà de llum la matinada de Pasqua.

És la lluita entre la mort i la vida que sant Pau explica als cristians de Roma i avui hem llegit. El camí de la mort el va obrir Adam. Ell contaminà tota la humanitat. Jesús va encendre la llum de la vida i, des de la Pasqua, aquesta llum il·lumina la fosca de la mort. Aquesta llum és el **molt més** de la consigna d'avui.

La llum i la vida de Crist és una força present i que opera en nosaltres. No podem restar resignats ni passius. Ens cal viure el molt més que ens aporta la vida i el molt més a que ens transforma la fe.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

El miedo

Entre los obstáculos que hemos de superar para llevar a cabo la gran tarea de reconstruir la convivencia, la economía, la cultura, después de la pandemia o saliendo simultáneamente de ella, es el miedo.

Hay un miedo que resulta útil para mucha gente. Es conocida la expresión en boca de labradores experimentados: «¡El miedo guarda la viña!». Sinceramente creemos que no podríamos vivir en sociedad si el miedo no entrara a formar parte de la vida cotidiana. ¿Qué detendría a un violento, a un aprovechado, a un opresor sin escrúpulos, a un malversador, a un mentiroso... si no existiera el miedo a una sanción? ¿Cumpliríamos las normas de tráfico si no tuviéramos miedo a la multa? Somos así de frágiles. Los gobiernos dictatoriales y totalitarios lo saben muy bien.

Otra cosa es el miedo patológico, que paraliza y anula la libertad creadora, el empuje necesario para vivir. Entonces se suelen ofrecer dos vías para superar el miedo: convencerse de que la amenaza no es poderosa o adquirir conciencia de poder, ganar seguridad en uno mismo, en los recursos de poder que se tiene a mano. Aunque esta pandemia ha tirado por tierra muchas seguridades de este tipo y parece que sostenían una falsa estabilidad...

El miedo entra a veces en la experiencia religiosa, cuando se trata de una imagen de un dios más temido que amado. Eso no es cristiano. Si alguna vez determinadas tendencias, enfermizas, incluso mal intencionadas, han utilizado el miedo, mezclándolo con la experiencia religiosa cristiana, han traicionado y abusado de la fe a la que nos llama Jesucristo. Una de las esclavitudes de las que nos ha liberado Jesucristo es la del miedo. «¿Qué podrá apartarnos del amor de Cristo?» (Rm 8,35ss.).

Nos gustaría saber cuántas veces Yahvé se acerca a algún elegido (por ejemplo, a un profeta; o la Virgen María) y le saluda con la expresión «no tengas miedo» y cuántas dice lo mismo a discípulos antes y después de la Resurrección, «no temáis, soy yo».

Es más, el autor de la Carta a los Hebreos señala como la característica distintiva de la Nueva Alianza inaugurada por Cristo el hecho de que en ella Dios no se revela como en el Sinaí, con fuego ardiente, oscuridad, huracán, etc. y amenazas de muerte a quien tocara el monte... (cf. Hb 12,18-26), solo una brisa suave puede denotar la presencia de Yahvé. Y en la Primera Carta de San Juan se nos dice: «No cabe el temor en el amor: antes bien, el amor pleno expulsa el temor, quien teme no ha alcanzado la plenitud del amor» (1Jn 4,18).

Ciertamente existe la virtud del «temor de Dios». Es uno de los dones del Espíritu Santo. Y muy importante, por cierto. La virtud del temor de Dios es aquella actitud y vida de saber situarse delante del Dios, Padre de Jesucristo y nuestro, que nos permite evitar «poner a Dios a nuestro servicio», como si fuera el padre paternalista y consentidor que parece ser el sirviente de su hijo tirano; o evitar «proyectar sobre Él nuestras ideas». Por el contrario, el temor de Dios nos dice que somos nosotros quienes hemos de escucharle, hacer lo que nos pide para nuestro bien.

La oración paradigmática que nos enseñó Jesucristo, el Padre Nuestro, es la máxima expresión del amor-temor de Dios. Es la oración de los hijos libres, frente a la oración de los esclavos sometidos al miedo.

Es esta libertad en el fondo y en el horizonte la que nos permite vivir cada día sin miedo a nada ni a nadie. Es un don inmenso que hemos de pedir al Espíritu.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Davant la crisi industrial i laboral a Catalunya

Al sofriment personal i familiar que ens està provocant la pandèmia de la Covid-19 s'hi ha afegit una nova crisi de gran importància social i econòmica, provocada pel tancament d'empreses i plantes de producció, com és el cas de l'empresa Nissan a Catalunya. Aquest és el detonant de la nota conjunta que van fer pública dimarts 9 de juny els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

«Davant el patiment provocat per aquesta crisi, l'Església no pot romandre insensible al dolor que pateix la societat, persones i famílies, a conseqüència de conjuntures econòmiques i socials», diuen els bisbes, que desitgen transmetre un missatge, desglossat en nou punts, per mirar el futur amb esperança.

Podeu llegir la nota íntegra al [web de la Conferència Episcopal Tarraconense](#).

Confirmacions a Begues

El proper dissabte 27 de juny, a les 20 h, a la Parròquia de Sant Cristòfol de Begues, el Seve, la Puri i l'Héctor rebran el sagrament de la Confirmació; aquest últim rebrà també el Baptisme i la Comunió per primera vegada.

És una bonica experiència la d'aquestes tres persones, que són pa-

res i mare de nens de la catequesi de Comunió. El fet d'acostar-se a la parròquia per al procés de formació dels fills ha dut també al Seve i a la Puri, que són matrimoni d'Olesa de Bonesvalls, i per altra part l'Héctor, veí de Begues, a realitzar un camí personal de creixement en la fe i d'apropament als sagraments.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «A la vida sempre hi ha caigudes, tots som pecadors. Però el que importa és l'actitud davant de Déu. Demanem la

gràcia de perseverar en el servei i, quan caiguem, la gràcia de plorar com va plorar Pere» (7 d'abril).

@Pontifex: «Des del cor obert del Crucificat, l'amor de Déu arriba fins a cadascú de nosaltres. Deixem que la seva mirada s'aturi sobre nosaltres. Comprendrem que no estem sols, sinó que som estimats, perquè el Senyor mai no ens abandona ni ens oblidia, mai» (9 d'abril).

@Pontifex: «Mira els braços oberts de Crist crucificat, deixa't salvar una vegada i una altra» (10 d'abril).

@Pontifex: «Fem callar els crits de mort, prou guerres! Que es posi fi a la producció d'armes, perquè necessitem pa i no fusells. Que s'aturin els avortaments, que maten la vida innocent. Que el cor del qui en té s'obri per omplir les mans buides de qui li manca allò necessari» (12 d'abril).

El Corpus de la pandèmia

La solemnitat del Santíssim Cos i Sang de Crist de 2020 la recordarem amb les afectacions pròpies del desconfinament. Això pot haver enfosquit una mica els aspectes de major llum, com ara la realització de les catifes de flors o les processons, tot i que, per altra banda, ha permès de focalitzar l'atenció en el protagonista: la presència real de Jesús a l'Eucaristia, veritablement digna de veneració per aquest motiu. Ha estat també ocasió de subratllar el significat de caritat plena del cos i la sang de Crist, que s'ofereix per tots nosaltres, amb la **col·lecta de Càritas Diocesana en el Dia de la Caritat**.

En aquest marc, les celebracions de diumenge passat s'han realitzat de manera diversa als diferents arxiprestats de la diòcesi. A la **Catedral de Sant Llorenç**, engalanada amb detalls de la decoració floral pròpia de la festa, el bisbe Agustí Cortés va presidir la missa de les 12 h i, un cop acabada, hi hagué un acte de veneració a l'interior de la catedral. Com ja és tradició, des del dijous 11 de juny

lebrar litúrgicament, com cada any: a la basílica de Santa Maria, el dijous anterior es va fer una pregària amb exposició del Santíssim i el diumenge al migdia, al final de la missa major, una processó per dintre de l'església amb el Santíssim.

A les parròquies de **Gavà** de Santa Teresa i Sant Pere es van realitzar processons a l'interior del temple i es van confeccionar catifes florals. A la de Sant Pere va ser el primer dia de retrobament amb els escolans, després del confinament.

Castelldefels

A causa de l'epidèmia, a **Castelldefels** no es van poder realitzar les monumentals catifes a les places de l'Església i de Joan XXIII, ni la processó pels carrers de la ciutat. Tanmateix, es va realitzar una adoració eucarística especial a les 18 h del diumenge, a la Parròquia de Santa Maria, i a l'església de Montserrat, una benedicció amb la custòdia a l'atri del temple.

Al **Prat de Llobregat**, des de dijous fins a diumenge van tenir l'Ou com Balla que fa diversos anys que s'instal·la a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, i des de dissabte al migdia dues catifes en representació de les entitats que altres anys l'oferien al llarg de la processó pels carrers del centre del Prat.

El Prat de Llobregat

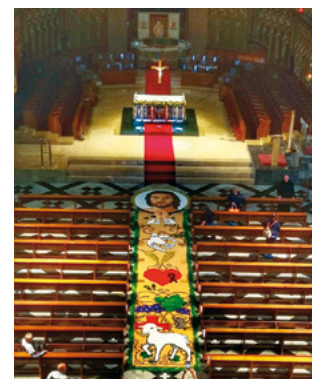
Tot i que a totes les misses hi va haver un signe d'adoració eucarística, l'eucaristia de les 19 h a Sant Pere i Sant Pau va ser la més «solemne», celebrada per tots els preveres de la parròquia. Al final es va fer una petita processó eucarística fins a l'atri de l'església on hi havia les dues catifes i al retorn de la custòdia una parella de capgrossos i una de gegants van fer els balls d'honor abans de la benedicció final (**la televisió local del Prat**

ha realitzat un breu reportatge que podeu mirar aquí).

Al Santuari del Sant Crist de **Piera** es va realitzar una exposició del Santíssim el diumenge, a les 18 h, i a l'Arxiprestat d'Anoia no hi va haver cap acte extraordinari, en suspendre's les catifes de flors a **Sant Sadurní**.

El Corpus a **Sant Vicenç dels Horts** ha estat molt senzill: a la Parròquia de Sant Vicenç Màrtir va haver un acte de veneració amb el Santíssim Sagrament al final de l'eucaristia de les 12 h, amb cants, pregària, silenci, la poesia *Ràims i espigues* de Mn. Cinto Verdager, processó per l'interior del temple i, finalment, benedicció eucarística.

La majoria de les parròquies de l'**Arxiprestat de Montserrat** han fet, després de l'eucaristia, amb la custòdia damunt l'altar, una estona d'adoració, silenci i pregària, textos i moments de música. En algunes també s'ha fet una processó dins l'església acompanyada amb cants. L'adoració s'acabava amb la benedicció. L'únic lloc on s'ha fet una catifa de flors, preciosa, ha estat a la **Basílica de Montserrat**, al corredor central.

Basílica de Montserrat

A l'Arxiprestat de **Garraf** es va celebrar amb un signe o un altre a cada parròquia: amb catifes a l'interior dels temples, o amb benediccions amb el Santíssim als atris. Així va ser, per exemple a **Sitges**, on, a la Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla, es va realitzar una processó molt reduïda, fins a la Plaça del Baluard, amb la catifa allà confeccionada i el toc de grallers.

Sitges

FOTO: J. LORENZO

Sant Feliu de Llobregat

hi havia l'Ou com Balla al petit jardí de la sagristia, al Passatge Penedès i al pati de l'antic local del CAU, en el mateix passatge, es va confeccionar una catifa de flors.

Sant Feliu de Llobregat

A l'Arxiprestat de **Vilafranca** no es fan actes populars amb motiu de Corpus, però sí que es va ce-

FOTO: J. LORENZO

AGENDA

Reunió d'arxiprestes. 25 juliol, al matí, a l'ermita de Bruquers són convocats els nou arxiprestes de la diòcesi per a aquesta reunió de final de curs. A més d'altres punts, es reflexionarà i compartirà sobre com s'ha viscut pastoralment i eclesial tot aquest període de pandèmia en general.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355-Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra.

23. ■ Dimarts [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. St. Zenó, mr.; St. Josep Cafasso, prev. salesià.

24. □ Dimecres [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Dijous [2R 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (1142), abat.

26. ■ Divendres [2R 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4]. **Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell:** Sant Josep-maria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, mr., a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo.

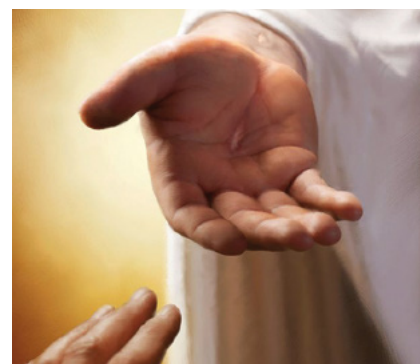
27. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setmana) [2R 4,8-11.14-16a / SI 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i màrtir, deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).

Diumenge XII de durant l'any (A)

COMENTARI

«No tingueu por dels qui maten només el cos...»

La vida cristiana no sempre és fàcil. Sobretot en determinats moments de la història ser cristià és fins i tot heroic. Però això Jesús ja ens ho va advertir: *No tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima*. Per tant ja ens adverteix que és possible que matin el nostre cos. Però ens diu també que el més important no és això: el pitjor és perdre la fe, renegar de Crist, desobeir el seu manament. Però ens diu també que no hem de tenir por; per quatre vegades repeteix: *No tingueu por*. Per què? Perquè Déu té cura de nosaltres, perquè som a les seves mans, perquè si Déu es preocupa de coses de tan poc valor com un cabell o com un pardal, molt més es preocupa de nosaltres. El Déu que té tot el poder és el nostre Pare: quina por hem de tenir? Per això: *A tothom que em reconegui davant els homes també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel*. Hem de ser valents per a confessar Crist.

Jeremies també ens presenta una situació semblant: *Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop; potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell*. Com veiem també una dura persecució fins i tot servint-se dels seus «amics». Però un cop més venç la confiança: *El Senyor em fa costat com un guerrier invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi*. I per això acaba amb un cant de lloança: *Lloeu al Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal*. I Pau ens recorda que la força de Crist és molt superior a la força del mal: *El do no té comparació amb la caiguda; si tants han mort... molt més ha abundat la gràcia de Déu*. Per tant, no ens ha de fer por cap mena de persecució o cap obstacle que s'oposi a l'evangelització: Només ens hem de preocupar de ser constants i valents en anunciar l'evangelí, fidels al manament de Crist, sense por.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: "Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell". Però el Senyor em fa costat com un guerrier invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

► Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, / he d'aguantar els escarnis, / i abai-xo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consi-deren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui m'ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / es-colteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, / vessa bondat, mireu-me, responeu, / vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui bus-quen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vi-da.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloin el cel i la terra, / els mars i tot el que s'hi mou. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisés, fins sobre aquells homes que no havien transgre-dit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam pre-figurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías:

«Oía la acusación de la gente: "Pavor-en-torno, delatad-lo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi tras-pié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos ven-garnos de él".

Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonza-dos de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvi-dará.

Señor del universo, que examinas al honrado y son-deas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu vengan-za sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa».

► Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un ex-tranjero para los hijos de mi madre. / Porque me de-vora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu fa-vor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fideli-dad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete ha-cia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alá-benlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos:

Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron. Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mun-do, pero el pecado no se imputaba porque no había ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo mu-rieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No ten-gáis miedo a los hombres, porque nada hay encubier-to, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorrones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorri-nes. A quien se declare por mí ante los hombres, yo tam-bién me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo tam-bién lo negaré ante mi Padre que está en los cielos».